

РЕШЕНИЕ

№ 311

гр. П., 28.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Кобуров

при участието на секретаря Вера Сухарова
като разгледа докладваното от Атанас Кобуров Гражданско дело № 20221230101405 по описа за 2022 година

Производството е образувано по подадена искова молба от “БАНКА ДСК” АД, ЕИК: 121830616, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Оборище“, ул. ”Московска“ № 19, представлявано от Д.Д.М. и С.Л.С. – изпълнителни директори, чрез пълномощника старши юрисконсулт Р. М. М., със съдебен адрес гр. Б., ул. „Т.“ № 3, против М. М., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ул. „Г.“ № 11.

Сочи се в исковата молба, че на 02.10.2018 г. между страните е сключен договор за кредит за текущо потребление, по силата на който „Банка ДСК“ ЕАД (понастоящем АД) е предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 10 000 (десет хиляди) лева за текущо потребление, като бил уговорен срок за издължаване на кредита - 60 месеца, считано от датата на неговото усвояване. Кредитът се усвоява еднократно чрез разплащателна сметка № BG46STSA93000025014592 с титуляр ответникът и се погасява чрез същата разплащателна сметка, с месечни вноски, дължими на всяко 1-во число на месеца съгласно погасителен план. По този начин кредитополучателят е следвало да погаси кредита с 60 месечни вноски, с кроен срок за окончателно погасяване 02.10.2023 г.

Сочи още, че в т. 8 от договора, страните договорили, че кредитът ще се олихвява с променлив лихвен процент в размер на 9,00% годишно или 0,03% на ден, формиран от стойността на референтен лихвен процент, представляващ индикатор „среден лихвен процент по салда по срочни депозити в лева на домакинства, със срок над 1 ден до 2 години“ 0,220%, който при отрицателна стойност се приема със стойност нула, и фиксирана преференциална надбавка в размер на 8,780%, при изпълнение на Условието по програма

ДСК Партньори плюс. Кредитополучателят губи правото си да ползва преференциите изцяло или частично и приложимият лихвен процент се увеличава, чрез увеличаване на надбавката, при нарушаване на Условието. При нарушение на условията максималният размер, който може да достигне лихвеният процент е променливият лихвен процент, приложим по стандартни потребителски кредити, в размер на референтния лихвен процент към съответната дата и фиксирана стандартна надбавка в размер на 13,23%. Посочва, че в т. 8.1 от договора за кредит, страните са договорили начина, реда и сроковете за промяна на лихвения процент.

Посочва, че санкциите при забавени плащания са предвидени в т. 18.1 от ОУ, като при забава на плащането на месечна вноска от деня, следващ падежната дата, определена в договора, частта от вноската, представляваща главница се олихвява с договорения лихвен процент, увеличен с надбавка в размер на 10 процентни пункта. В случай, че кредитополучателят погаси дължимата месечна вноска до седмия ден след падежната дата, надбавката за забава не се прилага. В т. 18.2 от ОУ са посочени случаите, в които кредиторът има право да превърне кредита в предсрочно изискуем - при допусната забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни, целият непогасен остатък от главницата става предсрочно изискуем и се олихвява с договорения лихвен процент и с надбавка за забава в размер на 10 (десет) процентни пункта. Последиците по предходното изречение настъпват автоматично, а ако законът го изисква - след уведомление до клиента, изпратено до последния посочен от него адрес за кореспонденция. След предявяване молбата за събиране на вземането по съдебен ред остатъкът от главницата се олихвява със законната лихва по чл. 86 от ЗЗД.

За обезпечаване вземането на Банка ДСК ЕАД по договора и съгласно т. 10 от договора, на 02.10.2018 г. е сключен Договор за залог върху вземания между ищеца, в качеството на заложен кредитор и ответника, в качеството на залогодател.

Ищецът твърди, че към датата на подаване на исковата молба са налице 30 непогасени месечни вноски, подробно описани в същата, считано от 01.04.2020 г. до 01.09.2022 г., като забавата в плащанията е над 90 дни. В резултат преустановяване на погасяването на задължението по процесния договор, считано от месечна вноска с падеж 01.04.2020 г., са налице предвидените в цитираната т. 18.2, Глава VII „Отговорности и санкции“ от Общите условия към Договора за кредит обективни предпоставки за предсрочна изискуемост на кредита. С исковата молба ищецът прави изявление за предсрочна изискуемост на вземането по Договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2018 г.

В тази връзка се иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника М. М., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ул. „Г.“ № 11, да заплати на „Банка ДСК“ АД, вписана в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК: 121830616, със седалище и адрес на управление: гр. София 1000, район „Оборище“, ул. ”Московска“ № 19, представлявана от Д.Д.М. и С.Л.С. – Изпълнителни директори, следните суми произтичащи от неизпълнение на Договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2018 г.: 7 687,86 лева – главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на предявяване на

исковата молба до окончателното плащане; 2 629,83 лева – договорна (възнаградителна) лихва за периода от 02.03.2020 г. до 26.09.2022 г.; 550,28 лева – обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава) за периода от 02.03.2020 г. до 26.09.2022 г., както и направените разноски по делото, в това число и юрисконсултско възнаграждение.

Правят се доказателствени искания.

В законоустановения едномесечен срок е постъпил писмен отговор от адвокат Б. Х., назначен за особен представител на ответника М. М., с който оспорва предявените от ищеца искове като неоснователни и недоказани – по основание и по размер. Твърди, че в договора не са посочени необходимите реквизити, визирани в чл. 11 от ЗПК. Оспорва наличието на валидно облигационно отношение между страните, тъй като приложения по делото договор за кредит е без номер, не е ангажиран и документ, удостоверяващ действителното предаване на договорената сума по сметката на ответника. Прави възражение срещу обявяването на предсрочната изискуемост на кредита, поради обстоятелството, че нарочното волеизявление на кредитора не е достигнало до длъжника, а само до назначения особен представител, който е в невъзможност да го уведоми за това. Прави възражение и за недействителност на договора, от който кредиторът черпи правата си, тъй като последният не отговаря на конкретно посочени в отговора законови изисквания. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявения срещу ответника иск като неоснователен и недоказан.

В съдебно заседание ищецът, редовно призован, се представлява от надлежно упълномощения юрисконсулт Р. М., която поддържа исковата молба.

Ответникът М. М. се представлява от адв.Б., преупълномощена от адв.Х., назначен за особен представител, която моли за отхвърляне на иска като неоснователен.

Съдът е изслушал лично в съдебно заседание вещото лице, изготвило назначената съдебно-счетоводна експертиза, заключението по която не е оспорено от страните.

По делото са ангажирани писмени доказателства. Приобщено е към доказателствения материал и заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза.

Съдът, като разгледа приложения по делото писмени доказателства, както и становищата на страните, всички преценени поотделно и в съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

Приложен по делото е Договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2018 г., ведно с приложения към него Общи условия за предоставяне на кредити за текущо потребление, Договор за залог върху вземания от 02.10.2018 г., Договор за залог върху вземания от 02.10.2018 г. с нотариална заверка на подписите, Погасителен план и ГПР, Заявка за ползване на преференциален лихвен процент по кредит за текущо потребление, предоставян при условията на програма „Партньори плюс“ от 02.10.2018 г., Условия по програма „ДСК Партньори плюс“, Условия по стандартен кредит за текущо потребление, обезпечен със залог върху вземане по трудово правоотношение, заедно със залог на вземане по сметка, Такси по кредити за текущо потребление (лист 7-25 в кориците на делото), от който се установява, че същият е сключен между „Банка ДСК“ ЕАД, в качеството на кредитор и М. М., ЕГН: ***** от гр.П., ул.Г. № 11, в качеството му на кредитополучател или длъжник. От процесния договор се установява, че Банката е предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 10 000 (десет хиляди) лева със срок на погасяване 60 месеца, с месечна вноска съгласно Погасителен план, както и че падежната дата за издължаване на месечните вноски е 1-во число на месеца.

Ангажирано е и извлечение от счетоводните книги на „Банка ДСК“ АД за сметка № 11/25611908 към 27.09.2022 г., касаещо задълженията на ответника М. по Договора за кредит от 02.10.2018 г.

Приета като доказателство по делото е и Декларация от М. М., с която декларира, че му е предоставена необходимата преддоговорна информация по чл.5, ал.2 от ЗПК, Общите

условия, прилагани по кредити за текущо потребление, както и информация относно обработване на личните данни (л.93 от делото).

От приетото по делото заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от страните, отговаряща в пълен обем на поставените задачи, се установява, че на 02.10.2018 г. кредитът е усвоен от кредитополучателя М. М. в пълния размер на сумата по договор от 10 000 лева, като същата е преведена по разплащателната му сметка в Банка ДСК с IBAN: BG46STSA93000025014592.

Погашенията по потребителския кредит от 02.10.2018 г., правени от кредитополучателя М. М. чрез откритата за целта разплащателна сметка с IBAN: BG46STSA93000025014592 са в размер на 3 664,13 лева, от които по договора са погасени задължения за главница в размер на 2 312,14 лева, договорна лихва в размер на 1 350,75 лева и санкционна лихва в размер на 1,24 лева.

На 02.03.2020 г. е внесена последната пълна вноска по кредита с краен падеж 02.10.2023 г. и от тази дата обслужването на кредита е преустановено.

Към момента на подаване на исковата молба в съда – 10.10.2022 г., общият размер на дължимите суми е 10 868,03 лева, включваща следните задължения: 7 687,86 лева неплатена главница, 2 629,83 лева, непогасена редовна (възнаградителна) лихва и 550,34 лева непогасена санкционираща лихва за забава.

Към датата обявена за редовно връчване на исковата молба на основание чл.47, ал.2 от ГПК – 30.12.2022 г., общият размер на дължимите суми е 11 056,31 лева, включващи следните задължения: 7 687,86 лева неплатена главница; 2 629,83 лева непогасена договорна (възнаградителна) лихва; 550,34 лева непогасена санкционираща лихва за забава за периода от 02.03.2020 г. до датата на извлечението от счетоводните книги – 27.09.2022 г. и 187,28 лева законна лихва за забава за периода от 10.10.2022 г. до 30.12.2022 г. (датата обявена за редовно връчване на исковата молба на основание чл.47, ал.2 от ГПК).

Заплатените от ответника М. М. погасителни вноски по погасителен план са общо 17, с които е заплатена главница в размер на 2 312,14 лева. Непогасените броя вноски по погасителен план са 43, като размерът на оставащата непогасена главница за плащане е 7 687,86 лева.

В чл.5 от договора за кредит е посочен начина на погасяване на кредита, а не размер на такси за удържане. При усвояване на кредита на 02.10.2018 г. от разплащателната сметка на кредитополучателя са платени два броя такси по тарифата на банката в размер на 100 лева, от които: 50 лева такса за разглеждането на искането за кредит и 50 лева такса експресно разглеждане на искането за кредит и одобрение на същия.

На 02.03.2020 г. е внесена последната пълна вноска по кредита с падеж 02.10.2023 г., като на 01.04.2020 г. е внесена сумата от 6,49 лева за погасяване на част от договорната лихва.

Размерът на договорената възнаградителна лихва по Договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2018 г., към датата на сключването му е 9,00 %. За целия период на погасяване на кредита, общата сума на лихвата по погасителен план е в размер на 2 451,23 лева.

Размерът на дължимата, но непогасена редовна (възнаградителна) лихва от 01.04.2020 г. до 26.09.2022 г. е 2 629,83 лева.

Заплатената от ответника по делото М. М. договорна лихва е в размер на 1 350,75 лева.

Размерът на дължимата, но непогасена санкционираща лихва за забава от 01.04.2020 г. до 26.09.2020 г. е 550,30 лева.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Настоящият съдебен състав приема, че е сезиран с обективно съединени искове с правно основание чл. 430, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ, във вр. с чл.79 от ЗЗД за заплащане на суми по договор за банков кредит и с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, за заплащане на лихва за забава.

Съдът намира, че от представените писмени доказателства, се налага обоснован извод, че между страните по делото е възникнало облигационно правоотношение,

по договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2018 г. – договор за банков кредит по чл.430 и сл. ТЗ. Предвид обстоятелството, че ответникът М. е физическо лице, което при сключване на договора е действало извън рамките на своя професионална компетентност, а банката е предоставила кредита в рамките на своята търговска дейност, т. е. страните по договора за кредит имат качеството съответно на потребител по смисъла на чл.9 от ЗПК (Закон за потребителския кредит) и на кредитор по смисъла на чл. 9, ал. 4 от закона, приложение следва да намерят и разпоредбите на действащия ЗПК, които урежда изискванията, на които следва да отговоря договорът за потребителски кредит.

С отговора на исковата молба е формулирано възражение, че договорът е недействителен на основание чл.22 ЗПК и поради нарушение на чл.11 от ЗПК. Според разпоредбата на чл.11 от ЗПК - договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език, като са посочени задължителните му реквизити.

По делото е приета Декларация от М. М. от 05.09.2018 г., с която декларира, че му е предоставена необходимата преддоговорна информация по чл.5, ал.2 от ЗПК, Общите условия, прилагани по кредити за текущо потребление, както и информация относно обработване на личните данни, като същата е подписана от ответника.

В чл. 12 от Договора е посочено, че „с подписването на настоящия договор Кредитополучателят заявява, че му е предоставена своевременно преддоговорна информация по чл.5 от ЗПК, както и Общите условия за предоставяне на кредит за текущо потребление на физически лица, с оглед вземане на информирано решение за сключването на този договор за кредит“. Подписът на кредитополучателят е положен както върху Договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2018 г., така и върху Общите условия за предоставяне на кредити за текущо потребление, Договор за залог върху вземания от 02.10.2018 г., Договор за залог върху вземания от 02.10.2018 г. с нотариална заверка на подписите, Погасителен план и ГПР, Заявка за ползване на преференциален лихвен процент по кредит за текущо потребление, предоставян при условията на програма „Партньори плюс“ от 02.10.2018 г., Условия по програма „ДСК Партньори плюс“, Условия по стандартен кредит за текущо потребление, обезпечен със залог върху вземане по трудово правоотношение, заедно със залог на вземане по сметка, Такси по кредити за текущо потребление, които са неразделна част от договора.

Според чл.1 от Общите условия към договора, същият има за предмет уреждане на взаимоотношенията във връзка с предоставения от Банката кредит за текущо потребление и общите условия, които представляват неразделна част от договора и се приемат с подписването му, като сроковете за усвояване и условията за погасяване на дължимите суми по кредита са уредени в чл.2 и чл.8 от Общите условия. Договорените такси, годишен процент на разходите и общата сума дължима от Кредитополучателят са уредени в чл.7 от Общите условия, подписани от ответника. Според настоящия съдебен състав сключения договор за кредит за текущо потребление отговаря на изискванията на чл.10 ЗПК, още повече, че както беше посочено, самия ответник е изразил съгласие и е подписал същия, което се потвърждава и от приложените по делото Договор за залог върху вземания от

02.10.2018 г., Заявка за ползване на преференциален лихвен процент по кредит за текущо потребление, предоставян при условията на програма „Партньори плюс“ от 02.10.2018 г. и Декларация от 05.09.2018 г. Поради изложеното съдът намира за неоснователно направеното възражение за недействителност на договора.

Съдът намира за неоснователно и направеното възражение от пасивно легитимираната страна, че няма доказателства за усвояване на сумата по кредита от страна на кредитополучателя, като в тази насока съдът възприема изцяло заключението на съдебно-счетоводната експертиза, като компетентно и обективно дадено, според което на 02.10.2018 г. кредитът е усвоен от кредитополучателят М. М. в пълния размер на сумата по договор от 10 000 лева, като същата е преведена по разплащателната му сметка в Банка ДСК.

Изведено е и също възражение, че не са настъпили условията за обявяване на процесните вземания за предсрочно изискуеми и че ответникът не е уведомен за предсрочната изискуемост. Според чл. 18.2 от Общите условия, при допусната забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни, целият непогасен остатък от главницата става предсрочно изискуем и се олихвява с договорения лихвен процент и с надбавка за забава в размер на 10 процентни пункта, като последиците от последното настъпват автоматично, а ако законът го изисква след уведомление до клиента, изпратено до него на посочен от него адрес за кореспонденция. В чл.19.1.1 от Общите условия обаче е упоменато, че освен в случаите по чл.18.2, Банката им право да превърне кредита в предсрочно изискуем и при всяко неплащане в срок на уговорените погашения по лихва и/или главница.

Предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което настъпва с волеизявление само на едната от страните и при наличието на две предпоставки: обективният факт на неплащането и упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60, ал.2 ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ /в този смисъл т.18 от ТР № 4/18.06.2014г. по тълк.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС/.

Трайна е съдебната практика, че в хипотезата на обективизирано в исковата молба волеизявление на кредитора за обявяване на предсрочна изискуемост, следва да се приеме, че с връчването на препис от исковата молба на длъжника това волеизявление стига до него, т.е. това е и моментът на настъпване на предсрочната изискуемост /решение №139/05.11.2014г. по т.д. № 57/2012г. на ВКС, I т.о.; решение №114/07.09.2016г. по т.д. №362/2015г. на ВКС, II т.о. и др./.

С решение №198/18.01.2019 г. по т.д.№ 193/2018 г. на ВКС, I т.о. е прието, че в хипотезата на осъдителен иск за заплащане на суми по договор за кредит, в исковата молба по който е обективизирано изявление на банката-ищец, че упражнява правото си да направи целия дълг по кредита предсрочно изискуем, поради осъществяване на предвидените в договора или закона предпоставки, връчването на особения представител представлява надлежно уведомяване на длъжника-ответник. Съдът излага мотиви, че връчването на всички книжа по делото на ответника е надлежно, ако е направено на особения

представител по чл.47, ал.6 ГПК и от този момент се пораждат свързаните с факта на връчване правни последици.

Трайна и непротиворечива е практиката на ВКС, че банката, ако не е уговорено друго, може да избере начин за връчване на изявлението за предсрочна изискуемост на длъжника, вкл. и чрез нотариална покана и той ще е редовно осъществен, ако е била проведена процедура по чл.50 ЗННД вр. чл.47, ал.1-5 ГПК - отсъствието от адреса по чл.47 ГПК се удостовери от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени, т.е. и без да е необходимо назначаване на особен представител в нотариалното производство /Решение № 86 от 27.10.2020 г. по т.д. № 21118 г. на ВКС, I т.о/.

Предвид изложеното съдът намира за неоснователно възражението на особения представител на ответника, че обявяването на предсрочната изискуемост не е достигнало до знанието на ответника.

Ето защо, съдът приема, че условието за изискуемост, на което се позовава ищецът, се е сбъднало по отношение на кредитополучателя и последният е изгубил преимуществото на срока.

В тази връзка съдът намира, че всички наведени възражения от страна на особеният представител на ответника в настоящото производство – адв. Б. Х. се явяват неоснователни, тъй като няма ангажирани доказателства в тяхна подкрепа.

Напротив - от приетата и приобщена към доказателствения материал по делото съдебно-счетоводна експертиза, се доказва, че твърденията на ищцовата страна се явяват основателни и доказани, както и се установя размерът на дължимите суми.

По-конкретно, според заключението на вещото лице към момента на подаване на исковата молба в съда – 10.10.2022 г., общият размер на дължимите от ответника суми е 10 868,03 лева, включваща следните задължения: 7 687,86 лева неплатена главница, 2 629,83 лева, непогасена редовна (възнаградителна) лихва и 550,34 лева непогасена санкционираща лихва за забава, а към датата обявена за редовно връчване на исковата молба на основание чл.47, ал.2 от ГПК – 30.12.2022 г., общият размер на дължимите от ответника суми е 11 056,31 лева, включващи следните задължения: 7 687,86 лева неплатена главница; 2 629,83 лева непогасена договорна (възнаградителна) лихва; 550,34 лева непогасена санкционираща лихва за забава за периода от 02.03.2020 г. до датата на извлечението от счетоводните книги – 27.09.2022 г. и 187,28 лева законна лихва за забава за периода от 10.10.2022 г. до 30.12.2022 г. (датата обявена за редовно връчване на исковата молба на основание чл.47, ал.2 от ГПК).

Видно от ангажирания доказателствен материал по делото, погашенията по кредита, правени от страна на ответника са в 3 664,13 лева, от които по договора са погасени задължения за главница в размер на 2 312,14 лева, договорна лихва в размер на 1 350,75 лева и санкционна лихва в размер на 1,24 лева, като на 02.03.2020 г. е внесена последната пълна вноска по кредита и след тази дата обслужването на кредита по договора е преустановено.

В тази връзка съдът намира, че от ответната страна **не са ангажирани доказателства досежно изпълнение на задълженията на кредитополучателя по договора за кредит за текущо потребление.**

Съгласно изложеното, настоящият съдебен състав намира иска за претендираните суми за изцяло доказан по основание и размер, обективно предявените осъдителни искове за главно вземане, договорна лихва и обезщетение за забава за посочените периоди, са изцяло основателни, и същите следва да се уважат в пълен размер.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на чл. 78, ал.1 ГПК, основателно е искането на ищеца за присъждане на направените съдебни разноски. По делото са представени доказателства за сторени разноски за заплатена държавна такса в размер на 462,70 лв., за възнаграждение за особения представител в размер на 1 378,12 лв. и възнаграждение за вещо лице в размер на 250 лв. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което съдът на основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.37 ЗПП във вр. с чл.25, ал.2 от НЗПП определя в размер на 300 лв. Ето защо ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцовата банка сума в общ размер на 2 390,82 (две

хиляди триста и деветдесет лева и осемдесет и две стотинки) лева, представляваща сторени по делото разноски.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд гр.П. сторените разноски за вещо лице в размер на 100 лева.

На адвокат Б. Х. от АК-Б. следва да се изплати сумата от 1 378,12 (хиляда триста седемдесет и осем лева и дванадесет стотинки) лева, от внесения депозит, представляваща възнаграждение за осъществено процесуално представителство на ответника.

Водим от горното и на основание чл.430, ал.1 и ал.2 от ТЗ във вр. с чл.79, ал.1 от ЗЗД и чл.86, ал.1 от ЗЗД, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника М. М., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ул. „Г.“ № 11, **да заплати** на „Банка ДСК“ АД, вписана в Търговския регистър към Агенцията по вписванията с ЕИК: 121830616, със седалище и адрес на управление: гр. София 1000, район „Оборище“, ул. „Московска“ № 19, представлявана от Д.Д.М. и С.Л.С. – Изпълнителни директори, следните суми произтичащи от неизпълнение на Договор за кредит за текущо потребление от 02.10.2018 г., а именно: сумата от 7 687,86 (седем хиляди шестстотин осемдесет и седем лева и осемдесет и шест стотинки) лева – главница, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното плащане; сумата от 2 629,83 (две хиляди шестстотин двадесет и девет лева и осемдесет и три стотинки) лева – договорна (възнаградителна) лихва за периода от 02.03.2020 г. до 26.09.2022 г.; сумата от 550,28 (петстотин и петдесет лева и двадесет и осем стотинки) лева – обезщетение за забава (лихвена надбавка за забава) за периода от 02.03.2020 г. до 26.09.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 ГПК ответника М. М., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ул. „Г.“ № 11, **да заплати** на „БАНКА ДСК“ АД, ЕИК: 121830616, със седалище и адрес на управление гр.София, Община Столична, ул.„Московска“ № 19, **сумата от** 2 390,82 (две хиляди триста и деветдесет лева и осемдесет и две стотинки) лева – сторени разноски по делото от ищцовата страна.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 ГПК ответника М. М., ЕГН: *****, с адрес гр. П., ул. „Г.“ № 11, **да заплати** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Районен съд гр. П., **сумата от** 100 (сто) лева – сторени разноски по делото за възнаграждение на вещо лице.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адвокат Б. Х. от АК-Б. **сумата от** 1 378,12 (хиляда триста седемдесет и осем лева и дванадесет стотинки) лева, от внесения депозит, представляваща възнаграждение за осъществено процесуално представителство на М. М..

Решението подлежи на обжалване пред Б.ския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____